

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

6. St- 1201/16-52 230
Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U DUBROVNIKU
IZ RUKE DUBROVNIK
Prako pošte

24-09-2018

Predano za poštu obično prep. dne 20
POŠTA ZAGREB R 1997205
Broj primjerka 3 priloga
Taksirano KN POTPIS

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ane Cvitković, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvjestiteljice i Ružice Omazić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom AUTO PRODAJNI CENTAR MUŠE d.o.o. u stečaju, OIB 34663224103, Split, Visoka b.b., odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja DRAGANA BIJELIĆA, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-1201/2016-42 od 20. lipnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 29. kolovoza 2018.

riješio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog upravitelja Dragana Bijelića iz Splita i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-1201/2016-42 od 20. lipnja 2018. u točki II. izreke u dijelu kojim je odbijen zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troška u iznosu od 2.601,10 kn neto.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-1201/2016-42 od 20. lipnja 2018. u točki II. izreke u dijelu kojim je odbijen zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troška u iznosu od 388,00 kn neto i rješava:

Određuje se naknada stvarnog troška stečajnom upravitelju Draganu Bijeliću u iznosu od 388,00 kn neto (tristoosamdesetosam kuna).

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-1201/2016-42 od 20. lipnja 2018. određena je nagrada (pravilno trošak) stečajnom upravitelju Draganu Bijeliću u iznosu od 124,40 kn neto (točka I. izreke), odbijen je zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troška u iznosu od 2.989,10 kn neto (točka II. izreke), te je odlučeno da će se naknada stvarnih troškova iz točke I. izreke isplatiti nakon pravomoćnosti ovog rješenja.

Tako je odlučio prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 94. stavaka 1. i 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) nakon što je ocijenio da je osnovan zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu stvarnih troškova u iznosu od 124,40 kn neto, dok je u odnosu na preostali trošak u iznosu od 2.989,10 kn neto ocijenio da nije dokazano da ga je stečajni upravitelj imao, odnosno za putni trošak je ocijenio da ga treba snositi sam stečajni upravitelj.

Protiv dijela rješenja iz točke II. izreke žalbu je podnio stečajni upravitelj ne navodeći iz kojih zakonskih razloga osporava pobijani dio rješenja.

U obrazloženju žalbe u bitnome navodi da je iz priloženih dokaza u spisu vidljivo da su svi troškovi koji su odbijeni doista učinjeni te su dostavljeni dokazi o tome, osim predvidivih troškova banke koji će nastati u približno zatraženom iznosu, a banka će ih naplatiti neovisno o odobrenju suda pa je i te troškove trebalo dosuditi. Navodi da se neki od troškova (troškovi komunalija i telefonski troškovi) vežu uz ime stečajnog upravitelja jer ih nije moguće razlučiti pa su zato zahtijevani kalkulatивно, ali po mišljenju stečajnog upravitelja objektivno. U svezi učinjenih putnih troškova nedvojbeno je da ih je stečajni upravitelj imao jer su dostavljeni dokazi o tome, tako da ih je sud neosnovano odbio. Predložio je preinačiti rješenje u pobijanom dijelu i dosuditi mu preostali zahtijevani dio troškova.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično osnovana, a djelomično nije osnovana.

Pobijani dio rješenja ispitan je u skladu s odredbama članaka 381. i 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s člankom 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Prema odredbi članka 94. stavka 1. SZ-a stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova. Stavkom 3. tog članka određeno je da naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja. Iz navedene odredbe proizlazi da troškovi stečajnog upravitelja moraju nastati i biti dokumentirani odnosno dokazani.

Suprotno žalbenim navodima pravilno je prvostupanjski sud odbio dosuditi stečajnom upravitelju trošak poštarine za slanje poštanske pošiljke od 17. travnja 2018. budući da stečajni upravitelj nije uz zahtjev dostavio sudu dokaz o visini tih troškova. U odnosu na trošak izrade pečata i fotokopiranja u iznosu od 212,50 kn pravilno je sud utvrdio da se rukom napisana specifikacija troškova na običnom papiru „izrada pečata MUŠE 120,00 kn, fotokopiranje 50,00 kn + PDV 42,50 ukupno 212,50“, bez potpisa i ovjere, ne može prihvatiti kao vjerodostojna isprava na temelju koje sud može dosuditi troškove. Također, niti iz računa broj 095/01/02 naslovljenog na Dragana Bijelića, a u kojem se navode grafičke usluge u iznosu od 910,00 kn ne može se zaključiti da se odnosi na trošak izrade pečata i fotokopiranja za potrebe stečajnog dužnika u iznosu od 212,50 kn. Ovaj sud u cijelosti prihvaća i razloge zbog kojih je sud odbio i zahtjev za režijske troškove (vode, struje, komunalne naknade) te telefonskih troškova koje je stečajni upravitelj zatražio u kalkulativnom iznosu i to na temelju računa koji glase osobno na stečajnog upravitelja i koji se niti ne mogu dovesti u vezu sa stečajnim dužnikom. Ovaj sud u cijelosti prihvaća i razloge iz kojih je prvostupanjski sud odbio i predvidive troškove banke u iznosu od 270,00 kn, dakle troškove koji još nisu nastali.

Stečajni upravitelj je zahtijevao i naknadu troška prijevoza na relaciji od Šibenika do Splita i natrag do Šibenika, za 12. ožujka 2018., 21. ožujka 2018., 12. travnja 2018. te 19. lipnja 2018. u iznosu od po 388,00 kn (2 x 97 km x 2,00 kn) za svako, što ukupno iznosi 1.552,00 kn te četiri dnevnice u iznosu od po 85,00 kn odnosno ukupno 340,00 kn.

Prvostupanjski sud se u obrazloženju pobijanog rješenja kao razlog za svoju odluku u odnosu na putne troškove pozvao na to da bi u suprotnom da dosudi te troškove, ti troškovi opterećivali stečajnu masu i stečajne vjerovnike te polemizira sa zaključcima i shvaćanjima iz rješenja ovoga suda poslovni broj PŽ-4/2018 od 7. veljače 2018. u kojem se također odlučivalo i o putnim troškovima stečajnog upravitelja od Šibenika do Splita i natrag.

U Stečajnom zakonu, kao ni u Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15) ili u nekom drugom propisu, ne postoji odredba koja bi takvo pravo stečajnom upravitelju uskratila, samo zato što je riječ o stečajnom upravitelju čije je prebivalište izvan sjedišta suda koji provodi stečajni postupak u kojem je imenovan stečajnim upraviteljem, što je navedeno u odluci ovoga suda poslovni broj PŽ-4/2018 od 7. veljače 2018. Opravdanost putnih troškova treba procjenjivati od slučaja do slučaja, a u ovom slučaju, stečajni upravitelj ima prebivalište na području Trgovačkog suda u Zadru, točnije u Šibeniku, koji je gotovo jednako udaljen i od Zadra, i od Splita. Dakle, ne radi se primjerice o situaciji da stečajni upravitelj koji ima sjedište u Varaždinu traži putni trošak do Dubrovnika jer se prijavio na listu stečajnih upravitelja tog suda, točnije Trgovačkog suda u Splitu. Štoviše, stečajni upravitelj je u ovom predmetu tražio putni trošak za dio puta do suda, jer je tražio trošak do Splita, a ne do Dubrovnika, što je manje nego što mu pripada pod pretpostavkom da se radi o potrebnim, dokumentiranim i obrazloženim troškovima.

Dakle, troškovi prijevoza osobnim automobilom stečajnog upravitelja koji ima prebivalište u Šibeniku, a radi obavljanja poslova stečajnog upravitelja u predmetu iz nadležnosti Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku, također su njegovi stvarni troškovi pod uvjetom da su dokumentirani i obrazloženi. Odlučno je, jesu li putni troškovi bili stvarni, dokumentirani i obrazloženi te potrebni u smislu odrede članka 94. stavaka 1. i 3. SZ u vezi s odredbom članka 155. stavka 1. ZPP-a i člankom 10. SZ-a.

Stečajni upravitelj je dužan već uz zahtjev za naknadu stvarnih troškova dostaviti isprave kojima se dokazuju nastali izdaci. U odnosu na putne troškove za 19. lipanj 2018. kada je održano ispitno i izvještajno ročište pred Trgovačkim sudom u Splitu, Stalnom službom u Dubrovniku kojem je stečajni upravitelj bio nazočan, stečajni upravitelj je dostavio isprave, između ostalog i ispis računa od 19. lipnja 2018. - prepaid (ENC) za vozilo reg. oznaka ŠI 239 CV iz kojeg bi proizlazilo da je doista, toga dana koristio privatni automobil reg. oznaka ŠI 239 CV u poslovne svrhe pa mu je trebalo priznati putni trošak u iznosu od 388,00 kn (2 x 97 km x 2,00 kn) kako je tražio od Šibenika do Splita i natrag.

Međutim, u odnosu na putni trošak za 21. ožujka 2018. i 12. travnja 2018., stečajni upravitelj dostavio je sudu samo ispise računa - prepaid (ENC) iz njih se ne može zaključiti da je tih dana koristio privatni automobil u poslovne svrhe, budući da se iz njih ne vidi da se odnose na njegov automobil reg. oznaka ŠI 239 CV. Naime, u tim računima je naveden broj računa i broj ENC uređaja, koji se razlikuje od onoga navedenoga u ispisu računa od 19. lipnja 2018.- prepaid (ENC), a na kojem je jasno naznačeno da se odnosi na automobil

stečajnog upravitelja reg. oznaka ŠI 239 CV te se ne mogu dovesti u vezi s automobilom stečajnog upravitelja. Nadalje, niti uz zahtjev za naknadu troškova putnih troškova s osnove korištenja privatnog automobila u poslovne svrhe, za dan 12. ožujka 2018. nije dostavio ispravu iz koje bi proizlazilo da je doista toga dana koristio vlastiti privatni automobil u poslovne svrhe budući da potvrda računovodstva Trgovačkog suda u Splitu o preslici dijela spisa od 12. ožujka 2018. i troškovima preslike (koji trošak mu je priznat) nije dokaz da je doista toga dana koristio vlastiti privatni automobil u poslovne svrhe.

U okviru putnih troškova stečajni upravitelj je tražio i trošak četiri dnevnice u iznosu od po 85,00 kn odnosno ukupno 340,00 kn. Visinu dnevnice uređuje članak 7. Pravilnikom o porezu na dohodak („Narodne novine“ broj: 10/17 i 128/17; dalje: Pravilnik) koji u stavku 7. propisuje da se dnevnice mogu isplaćivati za službena putovanja ili za rad na terenu. Službenim putovanjem u tuzemstvo smatra se putovanje do 30 dana neprekidno radi obavljanja u nalogu za službeno putovanje određenih poslova njegova radnog mjesta, a u vezi je s djelatnošću poslodavca (stavak 8. članak 7. Pravilnika). Radom na terenu u tuzemstvu smatra se boravak radnika izvan mjesta svojeg prebivališta ili uobičajenog boravišta radi posla koje obavlja izvan sjedišta poslodavca (stavak 9. članka 7. Pravilnika). Navedena pravila ne mogu se primijeniti na privremenog ili stečajnog upravitelja koji iz mjesta prebivališta dolazi u sud na čijem području je sjedište dužnika, pa po ocjeni ovog suda stečajni upravitelj nema pravo na dnevnice prema članku 7. Pravilnika (tako i u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2606/2018 od 16. svibnja 2018.).

Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a odlučeno je kao u točki I. izreke, a na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 29. kolovoza 2018.

Predsjednica vijeća
Ana Cvitković, v. r.

Za točnost otpredka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

Brankica Curman